

8.09.87 (seitsmekümne kolmas päev)

Tere õhtupoolikut!

Kõigepealt aitäh paki eest, sain selle kätte ja tänaseks on magusa osa otsas. Magusat oli just paras jagu, rohkem ei ole mõtet saata, ma mõtlen just et suuremas koguses mitte. Eile peale lõunat käisin postis, ja tõin paki ära. Villide salv võeti muidugi ära, ja ega seda mul nüüd enam vaja ei olegi. Salv oleks ehk alles jäänud, kui te oleksite ta paremini ära peitnud. Edaspidi võib saata mõned lehed seda plaastrit, sest igasuguseid kriimustusi ja haavakesi tuleb ette, praegugi üks käe peal.

Täna oli jälle hea päev, kohe kui olime klassi istunud, et kuulata poliitloengut, kutsuti mind, ja veel viit poissi meie rühmast, välja ja öeldi, et lähete kohe väravasse (sama koht, kus te mind ootasite), seal oodatakse teid. Esiti ei osanud midagi arvata, et kuhu meid siis jälle saadetakse. Kui väravasse jõudsim, ootas meid seal üks sinises ülikonnas härrasmees, kes tegi meile teatavaks, et läheme tehasesse tööle. Eks me siis istusime meile spetsiaalselt järele tulnud mikrobussi ja sõitsime tehasesse. Kõigepealt hakkasime vahtplasti laadima, väga kerge töö, sama kerge kui vahtplast ise. Muide, seal sain ma tuttavaks veel kahe eesti poisiga, mõlemad nad olid kolmandast roodust, kust oli tööle toodud ka viis poissi. Juba algul vaatasin, et tegemist ei ole venelastega, aga juttu ajama ka ei kippunud, ja nemad ka ei alustanud. Alles siis kui nad omavahel midagi rääkisid, sai mulle selgeks, et nad on eestlased.

Kui olime konteineri vahtplastist tühjaks laadinud hakkasime linoleumi lõikama. Ega sellel tööil ka midagi viga ei olnud, veereta rulli ja lõika parajad tükid välja. Nüüd tekkib küsimus, et mida see tehas siis teeb? See tehas teeb elamise- ja olmeruume ratasvagunitel. Nad teevad kõiki ruume mis elamiseks ja olmeks vaja, nii et võib terve küla ratastel traktorile järele panna, majad, magalad, kontorid, klubid, sööklad jne. Selle linoleumi lõikamisega tegelesime kuni kella kaheteistkümneni, siis algas tehases lõuna. Seadsime end ka tehase sööklas järjekorda, et süüa saada, ja saimegi. Sõin jälle tugevalt ja hoolega. Muide, sinna panin ma ka oma viimase raha, praegu on ainult rubla järel. Viimasel ajal on olnud võimalusi ja ma ei ole ka kasutamata jätnud, et endale midagi suupärasemat osta. Peale lõunat tegelesime veel linoleumi lõikamisega, ja

tööpäeva lõpuks laadisime veel natuke vahtplasti. Tööpäeva lõpus saime piimatalonge ja külastasime saiapoodi, kust ostsin kolm viiekopikalist saia, siin on nad kaks korda suuremad kui meil. Seega, liiter piima ja viis suurt saia, ja taas oli tugev tunne keset kere.

Õhtul toodi meid bussiga tagasi. Selliseid päevi võiks rohkem olla. Viimasel ajal, tööle au andes, on neid ka olnud, see sõit Volgogradi, pooleteist portsiooni järele, siis ühel päeval käisime Volžskis tegemas fotosid komsomoli arvestuskaardile, tänane päev tehases, ja veel paar kohaliku puhveti külastust. Kurta võimaluste üle ei saa.

Veel võin suurema südamerahuga teatada, et saabaste pärast ei pea te enam muretsema, sest sain neile uued kannad alla, oli tükk tegemist aga nüüd on nad kohal ja saab jälle käia. Eile sain sineliga ka nii kaugele, et võib ta igal ajal selga panna, kõik nõöbid, muud vidinad ja pagunid, on omal kohal.

Ega oskagi muud kirjutada, praegu on seisund selline, mille kohta võib öelda, et läheb hästi. Ja ega ilma kohta oska ka midagi öelda, kui ainult ühe sõna, ehtne vananaiste suvi.

Ootan uut kirja!